

СПАСЕНИЯТЪ.

Разказъ отъ А. Тенисонъ

(Продължение)

II.

Раздѣлата.

Следъ осемъ години всичко се измѣнило. Ненадѣйно сполетѣло беда Андрея. Веднажъ спрѣлъ съ гемията въ съседното пристанище. Като слизалъ отъ мачтата, падналъ и си строшилъ крака. Едва го вдигнали и отнесли въ болницата. Дълго лежалъ тамъ Андрей. А въ това време и работата имъ станала по-тежка. На Анна се родило още едно дете — момченце. Горката, тя трѣбвало да се грижи сама за прехраната на всички. Андрей лежалъ и чакалъ всичко отъ нея. Мжно му било, но нѣмало що — търпѣлъ.

Научилъ се за нещастieto му търговецътъ, стопанина на гемията, и дошелъ да го види.

— Не бой се, Андрей, — говорилъ му той. Всичко ще се поправи. Ти ще оздравѣешъ и отново ще се заловишъ на работа. Не се отчайвай. Азъ ще те взема пакъ на моята гемия. Ти си добъръ морякъ. Добъръ и честенъ. Ще отидемъ въ Китай. Ще купимъ много стоки. Ще дойдешъ, нали?

— Ще дойда, — съгласилъ се Андрей.

И радостъ озарила лицето му.

— Ето ти нечакано щастие, — си думалъ Андрей. — Ще отида въ Китай. Ще купя и за насъ стока. Ще я продамъ тукъ. Ще спечеля много пари и ще си уредимъ работитѣ. Но какъ ще оставя семейството си безъ стотинка? Па и не сж малко деца?!..

И сърцето му се свило отъ болка. Отново отчаяние налегнало Андрея.

— Но пъкъ нима трѣбва да се откажа отъ пжтуването? Да изпусна този щастливъ случай и да